

2. KAPITOLA

Dvere sa s treskotom rozleteli a do spálne vnikol závan potu zmiešaný s pachom marlboriek a bourbonu Jim Beam.

Zjavil sa v nich môj starší brat Lee.

Ja aj Heath sme okamžite vyskočili. Lee nezniesol, keď bol Heath u nás, a ešte horšie bolo, ak ho načapal v mojej izbe. Tak sme hľadali rôzne spôsoby, ako ho tajne prepašovať dnu. Ak bol Lee triezvy, čo sa stávalo čoraz zriedkavejšie, obmedzil sa iba na nepríjemné poznámky, prípadne sa vyzúrila tým, že do steny hádzal rôzne predmety.

Keď bol opitý, strácal všetky zábrany.

„Čo tu, do riti, zase robíš?“ vpotácal sa dnu. „Už som ti hovoril...“

„A ja som ti hovorila, aby si nechodil do mojej izby.“

Zvykla som si dvere zamknúť a starý ošúchaný kľúč som nechávala v zámke, aby nás Lee nemohol špehovať cez kľúčovú dierku. Až kým jedného dňa nevykopol dvere a nepoškodil zámku.

„Toto je môj dom. A on tu nemá čo hľadať,“ ukázal prstom na Heatha.

Heath sa jedným ladným krokom postavil pred mňa a venoval mu úsmev, ktorý ho ešte viac vyprovokoval. „Ale Katarína ma tu chce, takže...“ oponoval.

Lee sa naňho vrhol, schmatol ho za rameno a ťahal na chodbu.

„Prestaň!“ zakričala som.

Heath sa zachytil o veraje, pevne zaboriac nechty do prasknutého obloženia. Ako športovec bol vo výbornej forme, no Lee bol od neho o niekoľko

centimetrov vyšší a o mnoho kíľ ťažší. Stačilo jediné pevné zovretie a Heath sa okamžite pustil.

„Lee! *Prestaň.*“

Ako už mnohokrát predtým, aj teraz som si vrúcne želala, aby sme mali v okolí nejakých susedov, ktorí by ten hluk počuli a zavolali políciu. Ale široko-daleko nebolo nič, iba starý les a temná hladina Michiganského jazera.

Vedela som, že nám nikto nepríde na pomoc.

Vrhla som sa za nimi, zdrapila som Leeho za golier košeľe a poťahala za masťné vlasy, len aby som ho zastavila. Zložil ma jediným úderom lakťa do rebier.

Heath sa mu snažil dupnúť po nohe, ale Lee ho pritlačil k zábradliu. Ocitli sa nebezpečne blízko schodiska.

Hlavou mi prebleskli hrozivé výjavy – Heath neprírodzene skrútený v kaluži krvi na podlahe pod schodmi, kosti mu trčia spod kože tak, že by sa už ani nepostavil, nieto ešte aby dokázal korčuľovať.

Pozviechala som sa a bežala do spálne.

Neuvedomila som si, čo vlastne robím, až kým som nemierila nožom bratovi do tváre.

„Okamžite ho pusť!“ Priložila som mu čepeľ k zarastenej brade. Iba sa užkrnul. Neveril, že by som mu dokázala ublížiť.

Heath ma poznal lepšie.

„Katarína.“ Čím tichší mal hlas, tým bol chrapľavejší a každé jedno slovo znelo ako šum vánku v korune stromov. „Prosím, odlož ten nôž.“

Bol to iba malý nožík na čistenie zeleniny, ktorý som vyhrabala zo zaprášenej zásuvky v kuchyni. Dost' ostrý na to, aby sa ním dal vyryť nápis do dreva, ale určite by sa ním nedalo nikomu vážne ublížiť alebo dokonca zabiť. Ja som ale Leemu chcela ublížiť, aspoň trochu. Chcela som ho aspoň vystrašiť.

Pozrela som sa na Heatha, akoby sme stáli uprostred ľadovej plochy a čakali, kým začne hrať hudba. *Pripravený?*

Mykol sa a pokrútil hlavou. Sledovala som jeho výraz, pevne stískajúc nôž v ruke. Vedela som, že podľa neho je to otrasný nápad, ale ani jemu nič lepšie nenapadlo.

Takmer nebadane prikývol. *Pripravený.*

Vrhla som sa na Leea a porezala ho na bicepse. Zúrivo vykrikol a pustil Heatha, aby mi uštedril úder. Podarilo sa mi úspešne sa mu vyhnúť, ale vypadol mi nôž, keď som sa okolo neho prešmykla a uháňala dolu schodmi. Heath otvoril vchodové dvere, vpustil dnu závan studeného vzduchu, vyšiel von a čakal na mňa.

Lee vychrlil spršku nadávok, keď sa potkol na poslednom schode a dopadol na zem vo vstupnej hale. Bežala som ďalej, nespúšťajúc oči z Heatha. Už som bola takmer pri ňom.

Ale Lee ma predbehol. Jednou rukou pribuchol dvere a zamkol. Druhou rukou mi pritisol čepeľ ku krku.

NICOLE BRADFORDOVÁ: Katarína a Heath sa spoznali na klzisku, ale on vtedy ešte nevedel korčuľovať.

ROZPRÁVAČ: Heath Rocha vyrastal v pestúnskej rodine. Mal desať rokov a už vystriedal šesť rôznych rodín.

NICOLE BRADFORDOVÁ: Nevieť naisto, aký život prežil Heath, tak ho nechcem odsudzovať. Poviem vám len , že jeho pestúni sa oňho veľmi nestarali. Prvýkrát sa dostal na klzisko cez jednu charitatívnu organizáciu, ktorá miestnym deťom ponúkala športovanie zadarmo.

Pomalý približujúci sa záber na fotografiu mladých chlapcov v hokejovom výstroji, zaostrený na desaťročného Heatha. Je jediným chlapcom na fotke, ktorý nie je biely.

NICOLE BRADFORDOVÁ: Heath sa prihlásil na hokej a po vyučovaní chodieval na klzisko, akoby ani nechcel ísť domov. Keď si myslel, že sa nikto nedíva, sedel na lavičke a sledoval Kat, ako sa korčuľuje. Bolo jasné, že sa mu páčila. Podľa mňa to bolo milé.

Fotografia deväťročnej Kataríny trénujúcej na zimnom štadióne North Shore v Lake Forest, Illinois. Bližší pohľad odhaľuje v pozadí na tribúne rozmazanú Heathovu postavu.

NICOLE BRADFORDOVÁ: Nakoniec sa spriatelili a on k nim domov začal chodiť na večeru. Dokonca u nich začal aj prespávať. Niekoľko mesiacov nerozprávala o svojej túžbe venovať sa tancu na ľade. Domnievala som sa, že si to konečne rozmyslela a bude sa naplno venovať sólu krasokorčuľovaniu. Už vtedy som však mala vedieť, že ona to len tak ľahko nevzdá.

Zábery na zmrznuté vlny na hladine Michiganského jazera uprostred zimy.